

TÉMA MĚSÍCE

O LÍBEZNICKÉ KNIHOVNĚ

První zmínky o knihovně v obci jsou z roku 1889, kdy kulturně a vlastenecky smýšlející občané předložili na c. k. hejtmanství v Karlíně ke schválení stanovy „Čtenářsko-vzdělávacího spolku KOS“, který vlastnil knihovnu, jež vznikala z darů příznivců. Knihovníci, kteří se o knihovnu starali, byli převážně z řad místních učitelů. Řadu let v ní působil Florian Škoda.

První knihovnický zákon v Československu, schválený 22. července 1919, byl zákon o veřejných knihovnách obecních č. 430/1919 Sb. Každou obec zavazoval zřídit a udržovat veřejnou knihovnu. Zákon byl inspirován angloamerickým modelem a zavedl povinnost obce financovat knihovny a usilovat o jejich rozvoj.

Také v Líbeznici vznikla knihovna pro veřejnost (byla umístěna v čp. 1) a převzala knihovní fond spolku „KOS“. Druhá světová válka narušila její plynulý vývoj, němečtí okupanti ji zcela zničili. Brzy po válce obyvatelé Líbenic knihovnu obnovili. V roce 1951 byla v Brandýse nad Labem zřízena Okresní knihovna, která převzala financování a řízení vesnických knihoven v regionu. Líbeznická knihovna byla součástí tohoto systému. Dlouholetým knihovníkem, který o ni vzorně pečoval, byl Miloš Blecha. Od roku 1983 měla knihovna své prostory na Mělnické v Domě služeb. V roce 1988 se knihovna zprofesionalizovala a současně se stala knihovnou střediskovou pro okolní obce. V roce 1994 se líbeznická knihovna přestěhovala do nově opravených prostor, a to v přízemí staré školy v čp. 142, kde předtím působil zdravotní středisko, které se naopak přestěhovalo do nové budovy Na Chrupavce. Po knihovníkovi Miloši Blechovi převzala knihovnu Hana Závorková, poté ji vystřídala Marie Krejčová a nyní ji vede Alexandra Dančová.

Podívejme se blíže na práci knihovníka. Na první pohled to vypadá, že knihovník jen půjčuje a přijímá vrácené knihy. Na druhý pohled je za

tím vším spousta procesů. Začíná se u výběru nových knih, pročítání recenzí, návštěv knihkupectví i výběru knih od drobných prodejců knih, kteří se v knihovně každoročně zastaví s novou nabídkou. Pokud už jsou knihy nakoupené, musí se provést katalogizace. To znamená, že se knihy vkládají do systému knihovního fondu a každá kniha musí být zaevidována – název díla, autor, nakladatel, počet stránek a žánrové zařazení. Poté je knihovnickým programem (líbeznická knihovna používá Tritius) vygenerováno přírůstkové číslo, pod kterým je kniha vedena, a to se také vlepi do samotné knihy. Pak už je kniha ručně obalena knihovníkem průhlednou obalovou fólií, orazítkována a může se zařadit do regálu. Aby se stále mohly nakupovat nové knihy, je také třeba starší a zastaralé knihy vyřazovat a v knihovnickém programu je odepisovat. Každá vyřazená kniha dostane své úbytkové číslo.

PRVNÍ ZMÍNKA O KNIHOVNĚ JE UŽ Z ROKU 1889

Knihy do knihovny se získávají i díky dlouholetému grantu, který se jmenuje Česká knihovna a je pod patronací Moravské zemské knihovny v Brně. Už z názvu vyplývá, že se jedná o české autory. V loňském

Pokračování na straně 2

SLOVO STAROSTY

Milí sousedé,

kdysi jsem někde četl názor, že komunikace není všechno, ale je za vším. Zřejmě nebudu sám, kdo potvrdí jeho platnost. Dnes má velká část komunikace digitální formu. V této souvislosti se chceme zaměřit na modernizaci komunikačních kanálů obce. Prvním krokem bylo pořízení digitální úřední desky. Digitální úřední desku nově naleznete hned u obecního úřadu. Toto elektronické zařízení vám poskytne k nahlédnutí všechny důležité dokumenty a je přístupné 24 hodin 7 dní v týdnu. Digitální úřední deska je čitelná v každém počasí a přístupná i pro seniory a lidi se zrakovým i tělesným znevýhodněním.

Naším cílem je vám co nejjednodušším způsobem zpřístupnit aktuální informace a dokumenty týkající se činnosti obce a obecního úřadu. Proto plánujeme i redesign webových stránek obce, tak aby odpovídaly nejnovějším trendům v této oblasti, a dále novou mobilní aplikaci pro oboustrannou komunikaci mezi občany a obcí. Provozovatel stávající aplikace Moje obec tuto službu ukončuje ke konci roku. Nyní vybíráme aplikaci novou. Jisté je, že nová aplikace bude moderní informační nástroj, který nám umožní lépe sdílet a cílit relevantní obsah. Věřím, že změnu oceníte.

Co v obci aktuálně chystáme? Ke svému dokončení spěje projekt didaktického parku v areálu školy. Po zhotovení všech edukativních prvků zbývá provést výsadbu. Park však otevřeme až na jaře, aby tráva měla šanci vyrůst. V podzimních měsících by si jej děti stejně moc neužili.

V Areálu zdraví plánujeme vysadit promenádní alej složenou ze 30 stromů. Alej bychom chtěli sázet komunitně s pomocí vás, občanů Líbenic. O termínu vás budeme s předstihem informovat a budeme rádi, pokud si najdete čas.

Začátkem října proběhne ustavující schůze soutěžní poroty ve dvou architektonických soutěžích – na nový sportovní pavilon v Areálu zdraví a na objekt zázemí pro atletický oddíl na Duhovce. Po projednání a schválení soutěžních podmínek soutěžní porotou a jejich odeslání České komoře architektů k finálnímu potvrzení regulérnosti budeme moci obě soutěže vyhlásit.

Na podzim budeme vyhlášovat zadávací řízení na zhotovitele rekonstrukce obecního objektu čp. 142 v Martinově ulici. Jedná se o velký projekt, který zahrnuje rekonstrukci celého objektu včetně výměny oken, střechy, rozvodů vody, topení, elektro, odpadů, výstavby pěti nových bytů v půdním prostoru, jednoho bezbariérového bytu a nové knihovny. Projekt to bude finančně a organizačně náročný. Realizaci bychom chtěli zahájit v příštím roce.

Stále čekáme na vydání povolení záměru změny využití území pro segment II a III zeleného pásu. To je úsek od Měšické ulice po ulici Východní a následně až po ulici Hovorčovická. Jelikož součástí segmentu II jsou vodní díla v podobě dvou průtočných a jedné neprůtočné tůně, celý již tak zdoluhavý proces povolování se protahuje.

Začátkem října nás čekají volby do Poslanecké sněmovny. Volební místnost bude tradičně v Komunitním centru Archa v Martinově ulici. Zkuste k volbám dorazit a volbu provést s rozumem a bez emocí.

Přeji vám hezké dny.

i ROZHOVOR

OBECNÍ AKCE JSOU MÝM KONÍČKEM

Už skoro 20 let vede v Líbezníckých kulturním výbor. Za ta léta společně se svými spolupracovníky zorganizovala stovky akcí, od koncertů přes dětské dny až po setkání seniorů. Vedle toho vede úspěšné květinářství v Praze. O kultuře a květinách jsme si povídali se Šárkou Kettnerovou.

Jak ses k práci v kulturním výboru vůbec dostala?

Ke spolupráci mě tehdy přizval můj předchůdce Radek Kraus. Tuším, že to bylo v dnes už neexistující restauraci Katran. Když toho pak Radek chtěl nechat, ráda jsem se té příležitosti chopila.

Co tě na práci pro obec nejvíce baví?

Nejvíce mě těší, když se akce celkově vydaří a je vidět, že se tam lidem líbí, že se dobře baví. Případně to někdo i řekne nahlas. V dnešní době je spíše běžné kritizovat na sociálních sítích než něco pochválit.

A chválí lidi hodně?

Právě že moc ne, o to více potěší, když nějaká pochvala přijde.

Asi nejznámější líbeznickou akcí je Posvícení. Jak dlouho trvají přípravy a jak se na tuto akci vybírají kapely?

Na Líbeznické posvícení myslím průběžně celý rok. Za ty roky tady hrál nespočet kapel, zpěváků a zpěvaček, takže už je těžší a těžší pozvat někoho, kdo tu ještě nebyl. Zatím se nám to docela daří. Také nás limituje rozpočet, je to všechno dražší a dražší. Manažeři se často hlásí sami a posílají nabídky nebo jim volám já.

Vzpomínáš si v souvislosti s Posvícením na nějakou hezkou chvíli, zpěváka, zpěvačku, skupinu, která v tobě zanechala vzpomínku?

Většina kapel a zpěváků je fajn, na nic si nehrají, to mi na nich přijde sympatické. Největší radost mám, když sleduji, co hudba dělá s lidmi, jak jsou všichni na jedné vlně. To je pro mě nejvic.

Jaké další akce patří k tvým oblíbeným?

Mám moc ráda Líbeznické vinné slavnosti. Je to pohodová akce, kde panuje letní pohoda, hraje dobrá hudba a akce je zajímavá i gastronomicky.

Do obecního kulturního kalendáře přibývá i akce nové? Co kulturní výbor v tomto směru ještě chystá? Můžeme se těšit na nějaké novinky?

Akcí máme v obci hodně, nějaké výrazné novinky nechystáme. Je tady také hodně akcí, které organizují místní spolky nebo občané a které obec podporuje z každoročního grantu. Přehled všech akcí je pravidelně zveřejňován v obecním kalendáři akcí na webu i zde ve zpravodaji.

Kdo všechno se na organizaci kulturních aktivit v obci vlastně podílí? Určitě není v tvých silách to zvládnout sama.

To určitě není, pomáhají mi členové kulturního výboru. A žádná akce by se neobešla bez pomoci pracovníků technických služeb obce, kteří vždy vše pečlivě postaví a potom uklidí, a to včetně nepořádku, který po sobě návštěvníci akcí pravidelně nechávají.

Povoláním jsi floristka a troudám si říci, že velice úspěšná. Jak ses dostala k povolání květinářky?

Po zemědělcích jsem šla do kurzu floristiky a ukázalo se, že mi to jde. Pak jsem vystřídala pár zaměstnání, kde jsem získala praxi, a teď to bylo jedenáct let, co mám obchod v Petřské ulici.

Jaké jsou v současné době trendy ve vázání květin?

Poslední dobou mám nejraději luční vazby. Je fajn, že už se u nás dají květiny pořídit od lokálních pěstitelů. Mezi lidmi vedou růže.

Šárka Kettnerová

foto archiv -šk-

Zbývá kromě květinářství a práce pro obec ještě čas na něco dalšího?

Organizace obecních akcí a práce v kulturním výboru jsou mým koníčkem.

Děkuji za rozhovor.

František Grunt

Dokončení ze strany 1

roce jsme využili dotaci 29 knih za 7 084 Kč k tomu ještě tzv. rezervu 20 knih za 6 305 Kč. Knihy nám také půjčuje Knihovna Mladá Boleslav v rámci výměnných fondů, dvakrát ročně cca 100 knih.

Knihovnik se také stále vzdělává. Z profesního hlediska nám nadřízený orgán – metodické oddělení regionu Mladá Boleslav – připravuje různá školení, besedy a porady v rámci oboru.

V průběhu celého roku se pečlivě vede statistika, která se jednou za rok pošle na Ministerstvo kultury v rámci přehledu činnosti knihoven v celé České republice. Co se z ní dá vyčíst? Že knihovna má 8 323 svazků (knihovnická terminologie za název knihy), registrovaných čtenářů k 31. prosinci 2024 bylo 375, z toho 132 dětí, že se uskutečnilo 7 410 výpůjček a 179 e-výpůjček nebo elektronických knih, chcete-li. A že do knihovny přibýlo 437 knih. Můžeme se podívat i na přibývání registrovaných čtenářů do knihovny, kdy v roce 2012 bylo 185 čtenářů, a v roce 2024 máme 375 registrovaných čtenářů. A pro zajímavost ještě jedna statistika: k 5. září 2025 má 188 čtenářů vypůjčeno 722 knih za 140 706 Kč.

Knihovna je zejména klidným místem, kde si každý čtenář vybere dle své čtenářské chuti. Od maminek s dětmi až po seniory.

Komu se nechce chodit do knihovny, může si knihy půjčit z pohodlí domova. Online katalog knih je k dispozici na webu <https://knihovna.libeznice.cz/> a nabízí půjčování knih online zdarma v rámci registračního poplatku knihovny.

V KNIHOVNĚ VÁM RÁDI POMŮŽEME S VÝBĚREM KNIH

Líbeznická knihovna také pořádá přednášky a besedy. Z posledních let můžeme vzpomenout na povídání s Václavem Větvíčkou, Vlastimilem Vondruškou, Olgou Sommerovou, Jiřím Dědečkem, Terezou Brdečkovou, Klárou Smolikovou, Evou Papouškovou, Ivonou Březinovou, Petrem Nazarovem, Hanou Bílkovou, Zdeňkem Ležákem či Jiřím Svobodou.

Knihovna se ve spolupráci s líbeznickou základní školou od roku 2017 pravidelně účastní recitační soutěže žáků „Líbeznická bublina“. Tuto soutěž má pod patronací Šárka Mišurcová. Knihovna odměňuje nejlepší recitátory.

Knihovna má již přes deset let svůj Čtenářský klub, určený dětem od 6 do 12 let. Setkáváme se poslední pondělí v měsíci od 14 do 16 hodin.

V neposlední řadě je hlavní činností a náplní knihovnické práce se čtenářem. Většina čtenářů přijde s požadavkem na určitou knihu, žánr, autora. Mnozí si rádi nechají od knihovníka poradit či vybrat knihu pro dobré čtení. V rámci besed knihovna připravuje cestopis s Tomášem Černochem „Británie roky objevů“, který se uskuteční v pondělí 6. října ve žluté skautské klubovně v hale Na Chrupavce. V dalších měsících plánuje setkání s Jiřím Svobodou nebo Petrem Nazarovem.

A co nás čeká do budoucna? Čtenáři se v rámci celé přestavby domu čp. 142 v Martinově ulici dočkají i úplně nově zrekonstruovaných prostor. Podle návrhů architektů to vypadá na krásnou, vzdušnou a prostornou knihovnu, kde bude příjemné nejen vybírat knihy, ale i spočinout v křesle a číst si. Pro dětské čtenáře je navrženo mnoho příjemného místa pro výběr knih s roztomilými zákoutími, tak akorát pro malého čtenáře. Myslím si, že líbeznická knihovna má své dané místo a že přispívá k příjemnému životu občanů v naší obci.

AD
foto -ad-

LÍBEZNICKÉ VINNÉ SLAVNOSTI 2025 – SLUNCE, VÍNO A HUDBA V DOKONALÉ HARMONII

První zářijová sobota, konkrétně 6. září, přinesla do Líbeznic další ročník oblíbených Vinných slavností. Na Mírovém náměstí se sešli místní i návštěvníci z okolí, aby společně oslavili víno, hudbu a přátelskou atmosféru. Letos přálo počasí snad ještě víc než v minulých letech – bylo slunečno, ale příjemně, bez úmorných veder. Ideální den na sklenku vína.

Na slavnostech se opět představila pestrá paleta vinařství. Novinkou byla účast vinařství Kutěj a vinařství Žernoseky, která přivezla své typické klenoty. Po roční pauze se také vrátila paní Malířová s Malvínem, nabízející vína z rakouského regionu Wachau. K nim se připojila osvědčená jména z minulých ročníků, a tak si každý návštěvník mohl najít přesně to, co má rád – od jemných bílých až po robustní červená.

O kulturní program bylo letos postaráno s velkým citem pro pestrost. Jako první rozezvučela náměstí kapela Jajáda, následovalo energické vystoupení Českého saxofonového kvarteta, které přineslo noblesu a originalitu. Vrcholem večera se pak tradičně stala cimbállovka Žandar, která svou bezprostřední energií vtáhla publikum do tance a postarala se o to, aby se na Mírovém náměstí zpívalo a hrálo až do pozdních hodin.

Nechyběla ani tradiční charitativní rovina – tombola, jejíž výtěžek putoval na podporu potřebným, opět připomněla, že slavnosti nejsou jen o víně a hudbě, ale také o solidaritě a pomoci druhým.

Líbeznické vinné slavnosti 2025 tak opět potvrdily, že spojení vína, hudby a dobré nálady dokáže vytvořit jedinečný zážitek. Už teď se můžeme těšit, čím nás překvapí příští rok.

Petr Honěk
foto -ph-

ZE ŽIVOTA NAŠÍ ŠKOLKY

Školní rok jsme zakončili s úsměvem – a s radostí jsme vstoupili do nového

Léto pomalu končí a v naší mateřské škole třídy opět ožily dětským smíchem. S novým školním rokem jsme s radostí přivítali nové i známé tváře a těšíme se na všechno, co nás společně čeká. Než se ale naplno ponoříme do podzimních aktivit, pojďme se ještě krátce ohlédnout za tím, co všechno jsme zažili od května až do konce minulého školního roku.

Květen – měsíc plný událostí

Kromě zápisu nových dětí se v květnu děti zúčastnily krásného divadelního představení *Hlavně ať se nevzbudí*, které je zaujalo svým humorem i vizuálním zpracováním.

Hlavní událostí měsíce ale byla naše tradiční Zahradní slavnost, která se letos nesla v duchu oslav 60. výročí Večerníčku. Děti i učitelky se na slavnost připravovaly několik týdnů a výsledná vystoupení byla opravdu kouzelná. Každá třída představila jedno známé večerníčkové téma: Modrá třída – Ferda Mravenec; Žlutá třída – Včelí medvídek; Červená třída – Mach a Šebestová; Oranžová třída – samotný Večerníček; Červená třída – Kočičí bratři. Slavnost proběhla v příjemné atmosféře plné radosti, fantazie a dětské tvořivosti.

Indiánské dobrodružství v přírodě

Naši předškoláci se zúčastnili oblíbené školky v přírodě, která se opět konala v Hamru u Třeboně. Tématem pobytu letos byli indiáni – děti si vyráběly lapače snů, indiánská trička, hrály tematické hry, hledaly poklad a nechybělo ani slavnostní zjevení náčelníka. Celý týden se nesl v duchu dobrodružství a přátelství.

Červen – loučení, výlety a přespání ve školce

Červen byl ve znamení rozloučení s našimi předškoláky. Připravili si krátké vystoupení pro rodiče, užili si produkci bubeníka Papishe, společně si pochut-

nali na pizze a nechyběla ani oblíbená přespávačka ve školce. Během června ve školce proběhlo divadelní představení *Jak se Barborka zatoulala* a podnikli jsme také několik výletů – například na hrad Staré Hradky nebo pěší výpravu do měsíčního parku.

Nový školní rok je v plném proudu

V září jsme znovu otevřeli dveře všem dětem – některým poprvé, jiným již poněkoliště. První dny byly věnovány především adaptaci a seznamování. Postupně se však vracíme do oblíbeného rytmu plného her, učení a objevování. Hned zkraye roku máme v plánu spoustu aktivit – čeká nás návštěva místních hasičů, různá divadelní představení, ale i zajímavé projekty, jako je „Plyšová Sanitka“ se záchranářskou tematikou.

Velkou novinkou je také úprava zahrady v budově Bezinka – přibýlo nové pískoviště, herní prvky a mlhoviště, které dětem zpříjemní pobyt venku i během teplejších dnů.

Věříme, že i tento školní rok bude pro všechny děti plný radosti, kamarádství a nezapomenutelných zážitků.

Romana Vörösová
foto archiv MŠ

HISTORICKÉ OKÉNKO

PRÁCE MIMO SEZONU

Koncem 19. a počátkem 20. století převládala v Libeznicích a jejich okolí řemesla stavebních profesí, živily se jimi možná stovky lidí. Provozovala se, když nemrzlo. Jednalo se o práci sezonní, namáhavou, mnohdy nebezpečnou a ne vždy dobře placenou. Tito řemeslníci si mimo stavební sezonu hledali náhradní práci. Většinou v cukrovarech, v místních kamenolomech nebo ledařili na zamrzlých rybnících Libeznického potoka (Makůvce).

Josef Nejedlý, původním povoláním zedník a později obchodník z Měšic, nám zaznamenal cenné svědectví o každodennosti toho, co takovéto mimosezonní pracovní zařazení obnášelo.

Paměti Josefa Nejedlého, konec 19. století

Práce v kamenolomu na skalách

Sáala, místa, kde se těžil v minulosti kvalitní stavební kámen bulízník, modrák; tyto lomy na silicích byly zavedeny zeminou po ukončení těžby ve druhé polovině 20. století a osazeny borovicemi.

„Tak jsme se dohodli s Korintem, že půjdeme do skály dělati na silnici, která se dělala z Libeznic do Hovorčovic, štěrk a kámen 80 krejcarů. Tento rok ještě byla stará měna. Hrabali jsme se tam jako krtkové, jelikož tato zima byla velká, tak jsme tu nocovali. Práce nám šla dosti dobře, takže jsme také na zlatku vydělali. Tam jsem se naučil chodit v dřevákách. Pod zemí jsme měli prostornou jeskyni, odtamtud se to vyváželo na kolečkách nahoru, do gury rovnalo a v sobotu přišel stavitel, odměřil to, výplata byla v Libeznicích. Ku konci února 1896 to začalo povolovat a my měli v té jeskyni hodně nalámáno, tak jsme spěchali to vyvézt, aby se to tam nezasyvalo. Odpoledne kol čtvrté jsem tlačil naložené kolo nahoru a seshora se utřhl velký kus, který mne až po pás zasypal. Na moje volání přiběhl Korint, který nahoře rovnal kámen do figury, a začal zeminu odhazovat, což se mu pomoci ještě jednoho podařilo. Ale já nemohl se na nohy postavit. Byl tam povoz, který právě měl naloženo, tak mě položili na otep sena, které koně nesežrali, a valí mě do Měšic k lékaři Hockovi, který mne ošetřil a řekl, že si některý týden poležím. A skutečně jsem s tím ležel do konce dubna 1896.“

Ledaři na pakoměřickém rybníce

V Pakoměřicích v čp. 1 existoval svého času jeden z největších pivovarů ve Středočeském kraji, vyrábělo se zde pivo Pakoměřický ležák. Pivovar zanikl ve dvacátých letech 20. století, pivovarský rybník se zachoval doposud.

„Po týdenním odpočinku jsme zase nastoupili na rybníce dvě party bořanovské a po jedné z Ba-

ště a Libeznic pro pivovar dělati led. Jak jsem již uvedl, nájemce pivovaru Kornfeld byl Žid, ale nechalo se s ním jednat. Tak také tímto rokem přišel za námi k rybníku, že se mu na fůry málo nakládá, že by bylo lépe od metráku. Tak jsme mu řekli, že se mu večer na to poradíme. Sešli se večer u nás obě party, po propočítání jsme shledali, že budeme chtít za metrák 2 haléře. Ráno již čekal u rybníka.

Podotýkám ještě, že za libeznickou a bašteckou partu byli u nás pozváni také po jednom zástupci k jednání. Tak jsme mu sdělili náš požadavek. Nechci, řekl, abyste byli šizeni, ale uznejte také, že já jsem jen nájemce, a již nyní od fůry jsem vám dával o 26 haléřů více, nežli vám dával pan hrabě a byl majitelem. Po krátké debatě na můj návrh, bychom jednu fůru převážili, souhlasil a po zjištění, že to bude pro nás na výplatu lepší, jsme to schválili. A když jsem mu řekl, jak my budeme tuto váhu kontrolovat, řekl, že on sám bude na váze. Já jsem řekl, že on nevěřil nám, jak my máme věřit jemu. Řekl, „tak si tam dejte jednoho z vás“. Já jsem na to, „dobře, ale kdo ho bude platit?“ Nastala zase pomlčka. Na to zase on, „budu mu hradit polovinu výdělku“. Já trval na tom, aby hradil celý obnos, protože on tam sám také nebude, jelikož tam je váha ještě na kliku vytažovací, a to on by celý den zajisté sám netahal. Po krátké úvaze přistoupil i na tento náš požadavek. Teď koho ale tam dáte, ptal se zase on. Procházka na to, „no přeci Nejedlého!“ Také s tím souhlasil. Tak jsem zase začal jako důvěrník na ledě. Zima byla dobrá, takové dvanáctistupňové mrazíky, a to je nejlepší ku práci na ledě. Vydělávali jsme až 2 Kč 60 hal. pro 2 Kč dřívě, i sám Kornfeld byl spokojen. Já jsem tahal a pouštěl váhu, vážil, hlásil mu a sobě po party zapisoval váhu a jméno povozníka. Čtvrtý týden začal pomalu tát a my jsme měli ještě asi sto povozů dodělat. Mimo pivovarských povozů vozili také místní rolníci jako Koubeček, Stránský, Tichý a jiní. Tichý měl as tříletá hříbata, jak oheň, opratě nesměl dáti z rukou. Bylo to v pondělí as po desáté dopoledne. Vjížděl na váhu jeden z pivovarských povozů s nákladem před tři metráky, kteří nakládali dvakrát tolik jako rolníci. A hned za ním pan Tichý, který měl počkat, až pivovarský z váhy sjede a já ji pustím dolů. Ale nemohl je udržet, vjeli na váhu, když já pouštěl váhu dolů. Při tom trhnutí mně ruka z kliky vyklouzla a udeřila do čela přes pravé oko. To hned bylo zalité krví. Rána byla tak prudká, že jsem po ní padl hned na zem, ale při vědomí jsem byl. Odvedli mě do kanceláře, tam mě ošetřili, po krátké úvaze pan Tichý přepřáhl do Kornfeldovy bryčky a jeli se mnou do Měšic k lékaři. Tehdy tam byl Dr. Hock. Když mě ošetřil, ptal se, jak se to stalo. Řekl jsem, že nevím, on se ptal, jestli jsem u nemocenské

Beckov a pakoměřický rybník

pojišťovny. My jsme se už trochu znali z minula. Řekl, abych za týden přišel k převazu a abych přinesl od Kornfelda lístek k pokladně. Ale on nás neměl nikoho přihlášeného. Takže pokladna mně platila po měsíce 1 Kč denně, to musel Kornfeld zaplatit. Nastalo jaro a zdálo se, že nový rok bude pro nás příznivější než ten minulý. Po propuštění z léčení Dr. Hockem jsem zabalil nářadí, které skorem čtyřmi měsíci odpočívalo na půdě, a udělal první výlet na Prahu.“

Cukrovar Čakovice

Když jezdíme nakupovat do Globusu v Čakovicích, nacházíme se na místě, které patřilo původně velkému čakovickému cukrovaru, který byl založen v 19. století a byl jedním z největších u nás. Na podzim zde byly složené haldy cukrové řepy, které čekaly na zpracování. Z cukrovaru se do současnosti zachovalo několik provozních budov a komín. Tento zpracovatelský podnik byl jedním z největších zaměstnavatelů obyvatel regionu. Čakovický cukrovar byl zrušen v devadesátých letech 20. století.

„Přišel říjen a já jsem šel poprvé do Čakovického cukrovaru k zápisu, byl jsem vářen za 40 krejcarů denně. Tehdy se tam pracovalo také až do května. Majitelem cukrovaru byl baron Scheller, Němec, ale jinak dobrý, nádeníky od úředníků ubližovat nenechal a často, když se stalo, byl dělník v nějaké při s úředníkem v právu, i úřadu potrestal. Pracovalo se na dvě směny, jeden týden ve dne, druhý v noci. Byl jsem zaměstnán na filteraci, při Karlu Urbanovi, v létě pokrývač, v zimě v cukrovaru vařič ligru, také velký socan, tak abych nezapomněl, co jsem pochytil od Mládky, pokračoval u Urbana. Chodili k nám na filteraci 4 dělníci z půdy, tak se totiž jmenovalo oddělení, kde se sušily a balily homole. Přes poledne jsem jim musel, co Urban přinášel, předčítati, většinou Rovnost a Červánky (dobový politický tisk). Tam jsme také s Urbanem dělali malé, as pěti dekové, homolky dětem na stromeček. To byl 1889 a začátek 1890. Kampaň tehdy končila na začátek března.“

Hana Bílková
foto archiv -hb-

(Děkuji paní Bc. Kateřině Loudové a Ing. Petru Malinovi za možnost uveřejnění paměti J. Nejedlého.)

Ohradní zeď z bulízníku

Pakoměřický ležák se plnil do lahví z hnědého skla, plnicí linka fungovala do třicátých let 20. století

Historický snímek čakovického cukrovaru

LÍBEZNICKÝ KOLOBĚH A ČESKÝ REKORD V LÍBEZNICKÉM SAAHU

V sobotu 6. září se Líbeznice opět proměnily v dějiště sportu a překonávání vlastních sil. Tradiční Líbeznický koloběh, závod dvojic na 10 km, vyhráli v kategorii mužů Kryštof Špicl a Martin Vokatý z Prahy, v kategorii smíšených dvojic Lenka a Jan Ričány ze Zlonína, v kategorii rodič a dítě Aleš a Tomáš Křivší a mezi ženami Tereza Jirovská a Andrea Harčáková. Obě poslední jmenované dvojice jsou z Líbeznic.

Líbeznický saah, který koloběh už tradičně doprovází, dostal letos nový rozměr – pokus o zápis do České knihy rekordů s nejvyšším počtem sáhů na laně bez přiražení (přítahy na laně ze sedu pouze za pomoci rukou).

Atmosféra byla plná očekávání, fandění a povzbuzování. Saahu se účastnilo 39 závodníků v různých věkových kategoriích. Dechberoucí výkon předvedl vítěz Patrik Valuta, který zvládl neuvěřitelných 72 sáhů, čímž se stal oficiálním rekordmanem. Na druhém místě se s výkonem 52 sáhů umístil domácí sportovec Jan Trepka, na třetím místě skončil Láďa Matouš s 41 sáhy. Všem patří velká gratulace!

Stranou však nezůstal ani náš pan starosta, který se s odhodláním pustil do výzvy a pokořil svůj osobní rekord krásnými 21 sáhy. I jemu patří uznání za odvalu, sportovního ducha a také za podporu celé akce.

Děkujeme agentuře Dobrý den, který zajistila oficiální dohled a zápis do knihy rekordů. Poděkování patří pořadatelům, kteří připravili nejen závod, ale splnili cíl akce: vzít kamaráda, partnera či potomka, vyrazit ven, hýbat se, závodit, překonat náročné terénní podmínky (bahno v Bořanovickém háji 😊) a užít si radost v cíli.

Andrea Dunděrová
foto archiv -mš-

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

FOTBALOVÝ ROK V LÍBEZNICÍCH

Zhodnocení fotbalové sezony 2024/2025

Líbeznický fotbal má za sebou historický ročník, kdy měl v soutěžích poprvé hned sedm fotbalových týmů. Dospělý fotbal měl zastoupení v podobě A týmu v Krajské soutěži Středočeského kraje a B týmu v Okresní soutěži. Mládežnický fotbal reprezentoval obec poprvé v historii v zastoupení pěti týmů – dorostenců U19, starších žáků U15 a mladších U13 a k nim dvou týmů starší přípravky. Vzhledem ke složitosti systému postupujících a sestupujících týmů v rámci krajských soutěží bojovalo naše Áčko do posledního zápasu o setrvání v soutěži. To se povedlo až v posledním domácím zápase sezony. Jelikož tým celou sezonu provázela absence důležitých hráčů z důvodu nemoci a zranění, všichni jsme si po posledním hvizdu rozhodčího a zisku důležitého bodu po remíze 4:4 oddychli.

V hodnocení jarní sezony stojí rozhodně za zmínku historická výhra v derby v Hovorčovicích po skvělém výkonu celého mužstva. Dojem ze zápasu umocnila i mohutná fanouškovská podpora, díky níž se naši borci mohli cítit jako doma.

B tým si ve své okresní soutěži odehrál obvyklý standard. Do jarní části jsme šli s vizí snahy doplnit tým o nadějně dorostence. Jsme rádi, že se nám to na konci soutěže podařilo a kluci z dorostu mohli doplnit tým se zkušenými matadory a ikonami líbeznického fotbalu.

Mládežnický fotbal měl v sezoně zastoupení pěti týmů. V případě dorostu se jednalo o první sezonu kombinovaného týmu se spolupracujícím klubem Sokol Veltěž. Ve složitě soutěži, kde se potkávají ročníky v rozmezí tří let, to nebyl jednoduchý začátek.

Mnoho zápasů ovlivnilo složení týmů soupeřů a fyzické dispozice jednotlivců, proti kterým byl náš tým, poskládaný z mladších ročníků, často postaven do pozice „mušich vah“.

Více než samotné výsledky bylo pro všechny účastníky důležitější, jak si to s kamarády z Veltěže sedlo, a kluky ani větší prohry zásadně neovlivnily ve snaze bojovat za každý bod. O to větší radost jsme si užili z každého získaného bodu v průběhu soutěže.

Na základě úspěšné spolupráce s Veltěžskými jsme se pro jarní část starších žáků rozhodli i zde pro užší spolupráci. Také v této kategorii soutěž ovlivňuje možnost nasazení více ročníků narození. Kluci se s touto skutečností poprali statečně a v náročné soutěži sezonu zakončili uprostřed tabulky.

Mladší žáci se poprvé přesunuli na větší hřiště ve velikosti „vápno-vápno“ a i zde lze většinu sezony hodnotit jako úspěšnou. Za zmínku stojí především

dlouhá série domácích neporazitelnosti. Ke konci soutěže oslabenému týmu trochu došel dech, ale i tak v každém zápase kluci bojovali s maximálním nasazením. V samotném závěru sezony si tým „spravil chuť“, když úspěšně reprezentoval v rámci tradičního poháru Kába cup.

Sezonu přípravek je nutné rozdělit na výsledky A týmu, který do posledního kola bojoval v pomyslné tabulce (standardně se v těchto kategoriích tabulky nezveřejňují) o první místo. Především v domácích zápasech tým ukazoval svoji velkou sílu a například derby se sousedními Hovorčovicemi byl jeden z nejhezčích zápasů této kategorie v historii. Prohra v posledním venkovním zápase odsunula tým až na třetí místo. Určité zklamání však vzápětí kompenzovala velká radost z obhajoby vítězství v turnaji Šmíra cup konaném v Dolních Chabrech pod záštitou bývalého úspěšného reprezentanta.

B tým starší přípravky, složený převážně z nováčků nebo kluků spadajících do nižší kategorie, sbíral fotbalové zkušenosti. Pro plno kluků to byla první zkušenost s fotbalovými zápasy. Naši nejmenší kluci si zaslouží pochvalu za snahu a bojovnost. Radost ze hry zde byla rozhodně důležitější než samotné výsledky a důkazem toho byly i závěrečné děkovačky po zápasech, bez ohledu na konečný výsledek.

(Ne)fotbalové léto

Hned po skončení sezony a společně tradiční Dokopné jsme se v klubu pustili do údržby domácího hřiště. To vzhledem k počtu odehraných zápasů dostalo v průběhu jara opravdu zabrat.

Toto rozhodnutí přineslo bohužel i negativní emoce spojené s nutností dodržování zákazu vstupu. Každý, kdo fotbal někdy hrál, si je vědom toho, že trávník potřebuje regenerovat. Proto jsme se rozhodli, že v klubu uvolníme finanční prostředky s vědomím maximální snahy dát trávník po mnoha letech do pořádku. Po revizi a opravách zavlažování jsme investovali do položení nového zatravnění poškozených míst v pokutových územích. Konzultovali jsme s odborníky, trávníku dodávali dostatečné množství živin a zároveň se snažili o dodržování pravidelnosti sekání. Věříme, že vložené investice pomohou kvalitě trávníku natolik, že se nebudeme v průběhu podzimu potýkat s jeho nadměrným poškozením.

Naším cílem je v tomto pokračovat také na podzim a v souvislosti s tím plánujeme odehrát větší množství domácích zápasů dorostu i starších žáků na domácím hřišti ve Veltěži.

Při úpravách pokutových území jsme se rozhodli investovat také do opravy samotných branek a pořízení nových brankových sítí.

Všichni v klubu máme radost z prvního nadšeného hodnocení kvality hřiště našich hráčů po návratu do tréninků. I z reakcí fanoušků při prvních zápasech nové sezony. O to více nás mrzí postoj některých spoluobčanů i přespolních, kteří nereflktují zmíněné zákazy vstupu a jsou ochotni si jít „zakopat na bránu“ i přes pásky vyznačující konkrétní omezení kvůli zmiňovaným úpravám.

Investicemi do trávníku ale naše aktivity nekončí. Po vyhodnocení nákladů jsme se rozhodli investovat do spotřebičů a od nové sezony budeme soběstační v praní dresů všech týmů. Investujeme do tréninkového vybavení, oblečení týmů a zázemí pro rozhodčí. Stejně tak máme stále v úmyslu investovat do

A tým 1. FC Líbeznice

Libeznická fotbalová mládež

nového osvětlení. Na základě povinnosti spojené s účastí v krajské soutěži jsme museli investovat také do VEO kamery k pořizování záznamů zápasů A týmu.

Fotbalové léto

Po všech úpravách a přípravě hřiště jsme se od začátku srpna mohli začít věnovat samotnému fotbalu. Kromě návratu jednotlivých týmů k tréninkům před sezonou jsme využili spolupráce započaté z jara v případě speciálních brankářských tréninků. Díky této spolupráci umožníme do konce roku všem našim brankářům individuální tréninky. Zároveň se nám díky této spolupráci podařilo do Libeznic přivést brankářské hvězdy současnosti – reprezentanty Antonína Kinského a Tomáše Vacíka.

Fotbalové léto pak poslední srpnový týden uzavřel další ročník Fotbalového kempu. Více než čtyřicet našich kluků všech kategorií nabralo před začátkem sezony fyzickou a posunuli své fotbalové dovednosti. Tento ročník lze z pohledu nasazení a fotbalovosti považovat za jeden z nejpodařenějších. Letos nám přálo i počasí, které bylo až do posledního dne ideálně fotbalové. Až páteční déšť nás limitoval v tréninku. Čas mimo hřiště jsme ale využili opět fotbalově a do programu jsme zařadili besedu s fotbalistou J. Jindříškem, který přijel naše kluky po roce opět povzbudit v jejich fotbalovém nasazení.

Vstup do sezony 2025/2026

Na konci srpna „to vypuklo“ a začala nová sezona. Ve stejném obsazení soutěží jsme začali nový fotbalový ročník.

Po jarních změnách v klubu jsme se shodli na vytyčení společných cílů pro následující ročník. Kromě samotné reprezentace obce a sportovních výsledků máme i ty „klubové“. Jsou to především další provázání uvnitř klubu, počínaje společnými tréninky a doplňováním týmů dospělých o nadějně dorostence konče.

Naši snahou je i nadále zlepšovat kvalitu hřiště a prostředí okolo něj. Práním je realizace osazení osvětlení na jedné části hřiště ještě v tomto roce a zajištění tréninků našim týmům i v průběhu zimy.

Dalším „mimosportovním“ cílem je informovat vás, naše spoluobčany, pomocí moderních technologií o dění v klubu, aktualitách a hodnocení jednotlivých zápasů.

Všichni si pak přejeme, aby fotbal v Libe i v následujícím soutěžním ročníku dělal radost našim fanouškům. Minimálně první zápasy a všechna obsazená místa k sezení v jejich průběhu dokazují, že se nám to aktuálně daří.

Nadále hledáme nové fotbalisty a trenéry

Závěrem hodnocení první poloviny roku a přehledu plánů fotbalu v Libe pro tu druhou polovinu nelze nezmínit i aktuální situaci v hledání nových fotbalistů. Velice nás mrzí, že jsme v předešlých letech nemohli dostatečně uspokojit zájem především malých fotbalistů o působení v klubu. Jediným důvodem byl nedostatečný počet trenérů u týmů mladší a mini přípravky.

Intenzivně hledáme řešení i jednáme o možnosti spolupráce s případnými zájemci. Stejně tak budeme nadále rádi, pokud nás osloví kdokoli z našich spoluobčanů z řad fanoušků nebo rodičů. Už na konci června jsme zahájili „pilotní projekt“ tréninků nejmenších dětí pod vedením našich kluků z dorostu.

I díky tomuto kroku plánujeme v průběhu podzimu uskutečnit nábor pro děti všech kategorií. O tomto budeme s předstihem informovat prostřednictvím našeho Instagramu a Facebooku.

Poděkování

Úplným závěrem chceme poděkovat nejen všem našim fotbalistům za reprezentaci Libeznic prostřednictvím našeho klubu. Velké díky patří i rodičům našich dětí a všem příznivcům klubu za podporu a fandění.

Vážíme si také vstřícnosti zástupců obce, která je pro chod klubu důležitá. Speciální poděkování za spolupráci patří novým členům výboru klubu a také trenérům nejen z Libe, ale také Veltěže.

Přejeme vám mnoho fotbalových zážitků s našimi týmy v sezoně 2025/2026.

Martin Kadečka
foto 1. FC Libeznice

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

LÉTO V LÍBEZNICKÉ ATLETICE

Začal nám nový školní rok, tentokrát opravdu přesně v pondělí 1. září. A my se ještě chceme ohlédnout za uplynulými letními měsíci a připomenout si, co všechno se u nás odehrálo.

MČR jednotlivců dorostu a juniorů a MČR mužů a žen do 22 let

V polovině června se v Ostravě konalo Mistrovství České republiky jednotlivců dorostu a juniorů na dráze. Na letošní mistrovství se nominovali tři závodníci v celkem šesti individuálních disciplínách. Byli to Sophie Pischnothová na běhy 100 m, 200 m a 400 m, Marie Kundrátová na běhy 100 m překážek a 300 m překážek a Kryštof Špicl na trojskok. Zároveň byly schváleny starty dívčích štafet na 4x 100 m a 4x 400 m. Vzhledem k tomu, že podle statistik měli naši závodníci reálnou šanci na medailovou umístění v některých disciplínách, jsme nakonec snížili i počet startů. Sophie běžela pouze čtvrtku (400 m) a Maruška oboje překážky. Obě pak byly součástí štafety na 4x 400 m, kde je doplnily starší žákyně Ela Ulrichová a Ela Pischnothová.

Jako první se v sobotu představila Maruška, která se kvalifikovala do finále na 100 m překážek, ve kterém skončila na 7. místě. V sobotu ještě absolvovala rozběh na 300 m překážek a s přehledem se kvalifikovala do nedělního finále. Následoval rozběh na 400 m, v němž si s konkurencí poradila Sophie a postoupila do nedělního finále. V neděli se na stadion vypravil nejdříve Kryštof – o pouhých 2 cm mu unikla finálová účast a umístil se na krásném 9. místě v republice. Krátce po poledni nastoupila Maruška, která nad třístovkovými překážkami prolétla v čase 42,10 s a **do cíle doběhla jako třetí**. Ani ne půl hodiny po ní zaklekla do startovních bloků i Sophie – trať zdolala v nejlepším letošním čase 54,95 s a **do cíle doběhla na 2. místě**. Obě děvčata si splnila kvalifikační limit na EYOF (Evropské olympijské hry mládeže). Tím ovšem představení našich závodnic nebylo u konce, děvčata na závěr odpoledne běžela ještě štafetu 4x 400 m a po dramatickém závěru v této disciplíně obsadila 4. místo v republice.

O týden později naši atletiku reprezentovala opět Sophie, tentokrát na **mezistátním utkání v Brně**. Zde běžela společně s reprezentačními kolegyňami štafetu 400-300-200-100 m a individuál-

Krajské přebory dorostenek

ní trať na 400 m. I její zásluhou český tým obsadil druhou příčku za vítěznými Poláky.

Na začátku července jsme fandili Marušce a Kryštofovi, kteří se nominovali na **MČR mužů a žen do 22 let** v Chebu. Kryštof zde v trojskoku obsadil 9. místo a Maruška pak na tratích 100 m překážek místo dvanácté a na trati 400 m překážek se jí podařilo postoupit do finále a vybojovat 7. příčku.

Letní tréninky a soustředění

Celé léto probíhaly dobrovolné tréninky nejen pro mini přípravky a přípravky, ale i pro další zájemce z řad jejich kamarádů a potenciálních malých atletů. Od poloviny července probíhala také pravidelná příprava starších atletů – od mladšího žactva dále. Účast byla vyšší či nižší podle toho, kde naši atleti trávili prázdniny.

Proběhly dva termíny soustředění v Parkhotelu Mozolov – první na konci července pro starší atlety a na něj navazovalo další, určené pro přípravky a mladší žactvo. Všichni si svůj týden užili, počasí nám ukázalo lepší i horší stránky, ale na to už jsme všichni zvyklí, to nás vůbec nerozhází.

Další závody během léta

V srpnu se na Mistrovství mužů a žen na dráze, které se konalo v Jablonci nad Nisou, kvalifikovaly Sophie Pischnothová a Maruška Kundrátová. Obě předvedly krásné kvalitní výkony. Sophie se v běhu na 400 m umístila na celkové 10. republikové příčce

a Maruška v běhu na 300 m překážek na 9. pozici a v běhu na 100 m překážek na pozici devatenácté.

Naším závodníkům již také začaly závody 1. ligy, kde hostují v Atletice Stará Boleslav, a poslední srpnový víkend byl ve znamení posledních kol krajských přeborů družstev dorostu a staršího žactva.

Starší žákyně i starší žáci předvedli v neděli 31. srpna spoustu krásných výkonů a osobáček, takže mohli být spokojeni. Letos máme relativně „mladé“ starší žactvo, takže se do Krajského finále družstev neprobojovalo, ale jsou to naše cíle pro další sezonu.

Naproti tomu družstvo dorostenek nastoupilo v sobotu 30. srpna v plném počtu (posílené ještě o tři dorostenky ze Staré Boleslavi) do svého posledního Krajského kola družstev a s přehledem z **1. místa v kraji** postupují na Mistrovství Čech B skupiny družstev do Turnova, kde budou v polovině září bojovat o možný postup na Mistrovství České republiky družstev dorostenek. Moc držíme palce a jsme pyšní.

Na začátku září jsme absolvovali několik termínů výběrových tréninků pro nové posily našeho týmu, na které se přihlásila necelá stovka nadšených zájemců, z nichž jsme – ač neradi – museli některé odmítnout, abychom nepřekročili své kapacity.

Čeká nás tedy další sezona se všemi našimi stávajícími i novými atlety a my jsme zvědaví, co nového a zajímavého nám přinese.

*Tým Atletiky Libeznice
foto archiv Atletiky*

Marie – MČR Jablonec

Sofie – Brno

Kryštof – MČR Cheb

DOBROVOLNÍ HASIČI S DĚTMI SE ROZLOUČILI S PRÁZDNINAMI

V sobotu 30. srpna 2025 se na louce před zdravotním střediskem v Líbeznicích konal třetí ročník akce Rozloučení s prázdninami, pořádané místními dobrovolnými hasiči. Letos akci doprovázelo příjemné počasí, což se projevilo i na vysokém počtu soutěžících s celkovým číslem 170.

Na celkem 13 stanovištích, která byla připravena už pro naše nejmenší děti od 2 let, soutěžili překvapivě i patnáctiletí a jsme moc rádi, že se zúčastnili. Na stanovištích si děti mohly vyzkoušet různé disciplíny jako například házení míčkem na terč, skákání v pytli, poznej předmět... Děti byly z akce nadšené, a to nejen z her a soutěží, ale i díky tomu, že žádné z nich neodešlo s prázdnou. Po odevzdání herní karty si každý soutěžící odnesl zmrzlinu a několik cen podle vlastního výběru.

Velké díky patří také spřáteleným hasičským sborům z Neratovic, Bořanovic a z Aera Vodochod, které nejen pomohly s organizací, ale také předvedly dětem svou techniku.

Na závěr patří velké poděkování všem zúčastněným, organizátorům, dobrovolníkům na jednotlivých stanovištích, Obecnímu úřadu Líbeznice, který akci finančně podpořil.

Těšíme se na vás opět příští rok na dalším již čtvrtém ročníku Rozloučení s prázdninami!

*Vaši hasiči
foto archiv hasičů*

KROKUS FEST

Líbezníční zahrádkáři uspořádali koncem měsíce června v Areálu zdraví svůj první hudební festival. Od brzkých odpoledních hodin až k půlnoci se na pódiu kavárny MěLibeKafe vystřídalo sedm hudebních uskupení, zahrádkáři se postarali také o širokou nabídku občerstvení i míchaných drinků. Nepřišli jim ale lidé.

Dne 21. června se Areál zdraví rozehrál zvukem, za jaký by se ani zavedené hudební festivaly nemusely stydět. Kapely MEGAega, Volá Londýn!, Delay, The Grizzlies, Munzifai, BricksTep a MADE IN GARAGE předvedly vrchol svých žánrových zaměření a udržely pohodovou hudební atmosféru až do samotného konce. Celý den bylo příjemně slunečno, možná na mírné namazání opalovacím krémem, a občerstvení na zahnání hladu i žízne bylo bohaté. Bohužel, příjemnému dni navzdory doznal první líbeznický festival jen málo návštěvníků. „Byl to náš pokus o zapsání nové kapitoly kulturního vyžití v Líbeznicích. Možná byli Líbezníční rozlitaní na dovolených, ale ti, kteří nebyli a ani tak nedorazili, o hodně přišli,“ okomentoval to předsedkyně spolku Zahrádkáři Líbeznice Hana Pavlasová.

Přesto si ti, kdo přišli, i samotní organizátoři den plný hudby, dobrého jídla a pití velmi užili a za-

hrádkáři nevyklučují, že by se KROKUS FEST mohl v budoucnosti zopakovat.

*Jakub Šťastný
foto archiv zahrádkářů*

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

TÁBOR ELDORÁDO

Ve dnech 19. července až 2. srpna se oddíly Stopařů a Štik s družinami Kachen a Vlaštovek vydaly na tábor, který se nachází nedaleko Hradčan u Mimone, a tam se pustily do dobrodružství. Letos nás etapová hra zavlela až do Jižní Ameriky, kam jsme po stopách pana profesora Loučky vyrazili hledat ztracené město Eldorado.

Účastníci byli rozděleni do věkově smíšených skupin podle barev a aztéckých symbolů zvířat. Vedoucí v detailních kostýmech pomohli děti vtáhnout do příběhu. To se povedlo hned příchodem do tábořiště. Prvním úkolem, který na

děti čekal, byl výběr jejich bydlení a s ním i poplatky za ubytování příběhovému městu. Děti musely nasbírat kýbl šišek, ten předaly úředovně, a pokud splňoval městské normy, mohly si vybrat, kde se zabydlí.

Etapová hra přinesla lov s indiány, vaření tradičních jihoamerických pokrmů po družinách, boj s bandity, zahánění ducha Xolotla i hledání artefaktů na březích jezera, po kterém se děti pohybovaly na lodích. Celý příběh provázela postava šerifa, který ho postupně odkrýval čtením stránek z profesora deníku. Co se týče ostatních postav, nechyběl ani kněz, starosta, bandité, úředník, šaman a další.

Táborový program neobsahoval jen hry, ale třeba i celodenní výlet na farmu, kde jsme pomáhali s úklidem u domácích zvířat, zpívání u táborového ohně, slibový oheň zakončený scénkami, které si připravily děti, nebo třeba vysokolanové překážky, učení se skautským dovednostem a spoustu dalšího.

Etapová hra skončila nalezením truhly profesora Loučky s pokladem a jeho poznatkami o Eldorádu, kterou nám důvtipně zakopal v místě tábořiště.

*Táďa Dittrich
foto Boris Turek*

Tábor Eldorado

„ROPA... ROPA, NA POZEMKU WADEA TUCKERA.“

Tak zněla první slova z dopisu od Rippa, vypravěče napínavého příběhu a našeho průvodce Divokým západem. Tento dopis adresovaný nám – líbeznickým roverům – nás svolal, abychom mu pomohli získat ropu a s trochou štěstí objevili i něco mnohem většího.

Rippovy dopisy jsme pak každý večer četli u ohně, odkrývali další kousky skládáčky a nasávali atmosféru, kterou kovbojská hantýrka vytvářela. Teprve potom, s malou nápodobou, co nás čeká další den, jsme se mohli věnovat zpívání písniček a poslechu veselých tónů kytary – na což se každý rok tolik těšíme.

Roverský tábor je pro mnohé z nás zaslouženou odměnou za celý rok práce, kdy věnujeme spoustu času přípravě programů na schůzky oddílů a družin vlčet, světlušek, mladších skautek a skautů, jejich přípravě na slib a snaze předat jim něco, co se ve škole jen tak nenaučí.

Pro některé z nás byl tenhle roverský týden pokračováním už proběhlého dvoutýdenního tábora v roli vedoucího, pro jiné zase chvíli k načerpání sil na „třetí turnus“. Usnuli jsme se proto, že si zasloužíme prodloužený budíček a bohaté snídaně – lívance, kakajíčko, omeletu nebo párky. A to všechno v kouzelné ranní mlze u meandru Ploučnice, na místě, kam se už několik let opakovaně a s láskou vracíme.

A tak jsme žili svůj malý Divoký západ. Všichni jako doma, atmosféra jako za velkou louží, s dobrým jídlem a horkou kávou, o tu nikdy nebyla nouze. Dobrodružství gradovalo každý den. Učili jsme se poznávat hvězdnou oblohu, kopali ropu v pískovcových Hradčanech, projížděli se na koních na farmě v kostýmech jako vystřižených z Divokého západu, zkoušeli westernový slang a nakonec sbírali suroviny, jak nám poradil Ripp, pro Wadea Tuckera, abychom získali jeho vytoužený pozemek. Nechyběl ani saloon – místo, kde se míchaly pestré nealko drinky, ale hlavně hrály karty, náš velký společný koníček.

Tábor Fénix

Poslední večer, poslední dopis. Ripp psal, že už nejsme zelenáči, ale jezdcí, hlídači a stopaři. „Kdo chce zlato, musí si pro něj dojet v sedle,“ stálo v něm. Získali jsme pozemek i ropu, ale jak by řekl klasik, odnášíme si hlavně vzpomínky, kamarádská pouta ještě silnější, než jaká byla v první den, spoustu fotek a plíce plné čistého nepražského vzduchu.

Celý tento příběh se všemi hrami, atmosférou i pointou pro nás připravila Vendulka Štikarová a my jí za to moc děkujeme. Díky ní jsme si z Ploučnice odvezli nejen ropu a zlato, ale hlavně vzpomínky, které vydrží ještě dlouho.

*Adriana Kupková
foto Vendula Štikarová*

PLEASE STAND BY – TÁBOR 2025 NA MOTIVY POČÍTAČOVÉ HRY FALLOUT

Tak kde jinde bych mohl začít než v nám všem známých Hradčanech. Začíná se na odstavném parkovišti, schází se dnes už velice velká skupina skautů a příjemně svítí slunce. Start ale není úplně lehký, ač právě začaly prázdniny, tak nás vedoucí donutili zapnout matematické myšlení, abychom se mohli dozvědět zprávu pro většímu neutrální, pro někoho katastrofickou a pro někoho příjemnou – s kým budeme žít další dva týdny v „bunkru“.

Přesuneme se dál. „Reklamace bunkru“, to byla první etapová hra s mnoha zábavnými i namáhavými úkoly. Druhou etapou, která nás čekala, byl „lov zvěře“. Aniž bychom to čekali, byl to i lov naší opravdové večeře. Samozřejmě nemohu nezmínit vzdělávací, ale ty se vždy hodí. Osvojit si své zkušenosti, ať už v rozdělování ohně, nebo v šifrách či historii. Dále nás čekala spolupráce s postavami etapové hry a hlavně s týmem. To bylo u originální etapy „Demon Core“ plné pastí a úkolů, jako byl třeba přenos radioaktivního předmětu. V úterý jsme se jeli podívat do blízkého města Zákupy. Nedaleko na nás kromě místních čekala další originální a zábavná etapová hra „Zkouška spojení“, při níž jsme mohli využít své znalosti šifrování i dešifrování. Nejde zapomenout na uši rvoucí hlasy z vysíláčky. Den poté nás čekal tradiční „Chřástalův

pětiboj“. Rivalita, průbojnost a soutěživost byly vidět v očích každého soutěžícího, někdy i fanouška. Zbytek dne bylo pořádné vedro, ale díky řece Ploučnici jsme si ho užili my účastníci i vedoucí. Osvěžit jsme se mohli i druhý den, nicméně jen v toxických pramenech. V nich jsme též jako součást etapy museli spolupracovat s pH tabulkou a určovat pH určitých částí pramene. V pátek jsme kromě Mattyho narozenin oslavovali i nalezení G.E.C.K.u, příběhově důležitého přístroje. Sobota – den slibového ohně. Důležitá část tábora, ale hlavně životního příběhu každého skauta a skautky. Tento rok byl přírůstek obzvláště velký, nejen včít i světlůšek, ale taky se k nám připojili další sestry a bratři. Po ohni se odehrálo pár zábavných scének a bylo po první polovině tábora. Příjemný spánek, přeci jenom po těžkém dni si ho zaslouží každý. Ale tento rok my, skauti a skautky, ne...

Místo otravného hmyzu nebo chrápání „Buráka“ (táborový zdravotník) nás ale probudilo něco horšího... VEDOUČÍ OSOBNĚ s novou výzvou zvanou „Survivor“. Bylo tak šest ráno a vedoucí nám dali tři minuty na to, abychom si zabalili, co pobereme. Z vlastní zkušenosti vím, že kdo přišel jen o trochu později, musel pár desítek metrů běžet za odvozem i se vším, co nesl. Můj trénink z dohánění vlaků ČD se konečně vyplatil, a zatímco ostatní postrkávalo druhé auto, já s posledním množstvím kyslíku v plicích doháněl espézetku prvního auta. Během převážení dál do lesa mi v hlavě probíhaly myšlenky, do čeho vůbec jdeme, zkrátka jsem nevěděl, že za 11 hodin poté bude na mé noze tucet puchýřů a svědění (některé z nich mám stále i teď, když to píšu). Dostali jsme úkol dostat se do Zákup, kde z nás místní dědové sedící v centru města na lavičce měli velkou zábavu. Veliký dík ale patří místním obyvatelům, že nám dali tolik jídla a pití, že se nám všem povedlo dojít až do konce. O celé události bych mohl povídat hodiny, ale ve shrnutí to byla zábava, prostě nenahraditelný zážitek. (Jen z toho budu mít PTSD.) Po návratu jsme všichni byli zničení a vedoucí nám zařídili pohod-

vější program. (Nikdy jsem tak rád neviděl Standu a Aloeho v kuchyni.)

Následovala ta nejlepší etapová hra, co jsem zažil. Vedoucí ve fešných oblecích a s egem větším než Generál. Všechno bylo o interakci, pocit získání výhody nad ostatními jen díky zdvořilemu a diplomatickému jednání byl nenahraditelný. A to Casino potom! Takový peak den... jo, to bylo ono. Teď, když to píšu, vzpomněl jsem si na to, že jsem v den „Chřástalova pětiboje“ vynechal „Pochutiny z pustiny“. Taky zajímavá etapa (hlavně pro někoho, kdo do sebe nacpe svičkovou s pěti knedlíky během minuty a půl). No, škoda že jsem vyhrál jen jednou ze dvou kol, samozřejmě proto, že mě ve druhém Venezuela rozesmál a já se začal dusit (necpěte do sebe jídlo). Tak, zpátky.

KONEC TÁBORA SI LETOS NIKDO NEPŘÁL

Po noci, kde jsem místo oveček počítal chipy při karetní hře poker, následoval „Camp Navarro“, kdy jsme museli kopat písek při metalové hudbě hrající v pozadí. Poté probíhala noční etapa, museli jsme ukrást reálně děsivému „Drápači“ vejce. Nebylo to nejlepší pro mé srdce a věřím, že ani pro ostatní. Bylo to strašidelné, ale přežili jsme to.

A tady se blíží konec, ale před ním finální etapa. Jaká jiná než dlouhá a procházková. Zakončená rozhodnutím herního rozsahu, ale přece jenom k zamyšlení. Zničit G.E.C.K.? Nebo zničit vše živé a vytvořit nový svět? Vrátit planetě Zemi její právoplatnou krásu za ceny životů, nebo žít ve válkou zničeném světě? Pro tak těžké rozhodnutí jsme raději onen G.E.C.K. zničili. Etapa vyhlášena, poslední tanec a konec tábora. Tenhle tábor byl tak moc dobrý a nezapomenutelný, že si ani ten konec pomalu nikdo moc nepřál.

*Robinson
foto Tomáš Maněna „T.B.“*

Amazonky, Surikaty a Vlíčí dŮl

SOUTĚŽ O NEJKRÁSNĚJŠÍ KVĚTINOVOU VÝZDOBU 2025

Spolek Zahrádkáři Líbeznice vyhlásil na měsíce červenec až srpen soutěž o nejkrásnější výzdobu oken, balkonů, domů zahrádek a předzahrádek. V soutěži otevřené komukoli se sešlo čtrnáct soutěžících, někteří zúčastnění poslali až deset krásných fotografií. Podle pravidel byla do soutěže vybrána jedna nejhezčí, která postoupila do finálového kola. Cenami pro stupně vítězů byly hodnotné poukazy do Zahradnictví Líbeznice.

Desetičlenná porota se sešla 2. září, aby vybrala vítěze soutěže.

První místo a poukaz na 3 000 Kč získala paní Lenka Jandová, na druhém místě se umístila Jindřiška Krysmanová, která získala poukaz na 1 500 Kč, poukaz na 500 Kč získala a třetí místo obsadila Tetiana Průšová. Vítězům moc gratulujeme a doufáme, že příští rok bude opět hojná účast!

*Zahrádkáři Líbeznice
foto archiv zahrádkářů*

1. MÍSTO

2. MÍSTO

3. MÍSTO

OKÉNKO PRO SENIORY

SPOLEČNÝ ČAS, KTERÝ MÁ SMYSL

Letní prázdniny v Klubu pro seniory v Líbeznicích byly ve znamení tvoření a hravých chvil. Každé úterý dopoledne jsme společně malovali, vyráběli nebo tvořili originální díla nebo hravou formou procvičovali paměť.

A protože nás to společně baví, budeme v aktivitách pokračovat i na podzim.

Od září se budeme scházet **každé sudé úterý** při Montessori pro seniory, hravé formě cvičení pro mysl i tělo. Montessori přístup propojuje jemnou motoriku, smyslové vnímání, paměť i soustředění, a to jednoduchým, radostným způsobem. Není to škola ani výuka, ale spíš objevování a zkoušení hravých metod, které potěší smysl a povzbudí mozek.

Každé liché úterý se budeme nadále věnovat kreativnímu tvoření, od malování až po výrobu drobných dekorací či dárků.

Od **11. září** každý lichý čtvrtek pokračuje **kroužek malování**, kde si v klidu a pohodě můžete tvořit vlastní obrazy.

Srdečně vás zveme! Přijďte si vyzkoušet Montessori aktivity a přesvědčit se, že hravost a zvědavost nepatří jen dětem. Čekají nás smysluplné aktivity a příjemné společné chvíle.

*Jana Karasová
foto archiv MAS nad Prahou*

TÉMA

NOVÉ AKTIVITY MAS NAD PRAHOU

Od září budou mít děti, žáci i dospělí se speciálními potřebami, autismem či kombinovaným postižením v Líbeznicích novou možnost zapojit se do smysluplných aktivit. Díky programu **Herní terapie**, **Muzikohrátky** a **Klubu Modrý most** vzniká prostor, kde se bude rozvíjet tvořivost, jemná motorika, hudební citění i sociální dovednosti, a to vše v přátelské a bezpečné atmosféře.

Aby bylo možné aktivity co nejlépe vybavit, probíhá **sběrka pomůcek pro děti a mládež**. Vítané jsou edukační, Montessori, terapeutické a logopedické pomůcky, balanční cvičební pomůcky, knihy pro děti i odborná literatura, zpracované materiály či pracovní listy. Hodit se mohou také relaxační pomůcky, hudební nástroje, rytmické pomůcky nebo panenky a hračky.

Pomůcky je možné předat v sídle **MAS Nad Prahou, o. p. s., Mělnická 275 v Líbeznicích**, a to každé pondělí a úterý, případně po telefonické domluvě.

Kontakt:
Klára Voráčková – 603 585 212,
herniterapie@nadprahou.eu.

Děkujeme všem, kdo se do sbírky zapojí a podpoří tím nové aktivity, které obohatí život dětí i dospělých v našem regionu.

*Jana Karasová
foto Iva Sieberová*

LITERÁRNÍ HRÁTKY

Literární hrátky pod záštitou obce Líbeznice a organizace MAS Nad Prahou pokračují i v letošním roce.

Letos jsme přivítali dvě skvělé ženy. První z nich byla Evženie Tomková-Townová, která nám přiblížila svůj životní příběh. Evženie vyrůstala na pražském Smíchově v rodině vysoko postaveného fabrikanta Waltra. I přes štěstí v dětství však přišla složitá období – rozpad manželství jejího otce a nástup šedesátých let –, která přinesla nové životní výzvy. Svou cestu Evženie popsala i ve své knize *Cestou...*

Autorské čtení Evženie bylo tak poutavé, že jsme ji pozvali ještě jednou. Vyprávěla nám o svém životním příběhu, kdy se stala družkou a později manželkou tanečního mistra Franka Towna. Frank Townen, vlastním jménem František Novotný, byl vynikající choreograf, tanečník a stepař. Právě on zasvětil do tance naše největší popové hvězdy – lekce u něj brali například Karel Gott, Jiří Korn, Václav Neckář či Helena Vondráčková. Společně s Olgou Struskovou Evženie zpracovala vzpomínky do knihy *Frank Townen – život s tancem*.

Dalším hostem byla Andrea Gruntová, autorka dětských knih a pedagožka. Pro naše setkání připravila aktivní tvůrčí dílnu inspirovanou básněmi Edwarda Leara. Účastníci se seznámili s limeriky – hravými pětiřádkovými básničkami s rýmovou strukturou a-a-b-b-a. Dílnu vedla tak, že každý mohl aktivně tvořit vlastní básničky, které pak byly přečteny ostatními.

Na ukázkou jedna báseň od účastnice z Líbeznice:

*Jedna paní z Líbeznice
neuměla vůbec nic.
Byla pěkná darebnice,
stala se z ní poběhlíce,
z té paničky z Líbeznice.*

Kurzy Literárních hrátek tak opět ukázaly, že literatura může být zábavná, interaktivní a inspirativní pro všechny. S paní Gruntovou plánujeme ještě jedno setkání, a to 2. října 2025 od 14 hodin v prostorách organizace MAS Nad Prahou v Tulipánu (vedle Pošty). Všichni jste srdečně zváni.

Jana Brodská a Jaroslava Onderová
foto archiv MAS

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

XLVII.

Paměti Jiřího V. Paroubka

V tu noc naše královská armáda již byla u Benešova a něco husarů až k Říčánům dorazilo, ale již bylo po „kaši“ (pozdě). To, jak se povídalo, vinen byl generál Neiberg, který vévodu Františka Lotrinka na cestě s armádou zdržoval, jemu kratochvíle rozličné dělal, proto kníže Lobkovic, když se jich dočekať nemohl, se svým lidem ustoupil.

Dne 27. listopadu v noci okolo 9. a 10. hodiny z pondělka na úterek roznesla se hrozná zvěst mezi lidem po městech a vesnicích na několik mil, že husaři královští (naši) pálí a mordují, z čehož náramný strach pošel tak, že lidé utíkali a ujížděli z jedné vsi do druhé; i z Líbeznice mnozí ujeli vzavše s sebou nejnutnější; jiní pak odjinud zase sem prchali. Avšak nebylo na té zprávě pravdy, a tak se naplnilo písmo: „Utíkati budete a nikdo vás nehoní.“ Ráno druhého dne měli zas domů co stěhovat.

Na den Neposkrvněného početí P. Marie dal se v Praze vyhlásiti za krále českého za střílení z děl Karel Albrecht, kurfiřt bavorský, jemuž větším dílem jen z přinucení stavové čeští věrnost přísahali. Na to po svátcích vánočních na den Mládětek z Prahy do říše odjel do Frankfurtu k volbě císaře němec., za kterého on sám zvolen byl jako Karel VII.

Pokračování přístě.

AD

MUŽI, KTERÍ VÝZNAMNĚ PŘÍSPĚLI K POZNÁNÍ O SVĚTĚ

XXX.

Isaac Newton je zakladatelem teoretické fyziky, tvůrcem první matematické teorie mechanického pohybu a jeho jméno je užíváno jako symbol klasické mechaniky. Je považován za jednu z nejvlivnějších osobností v dějinách lidstva.

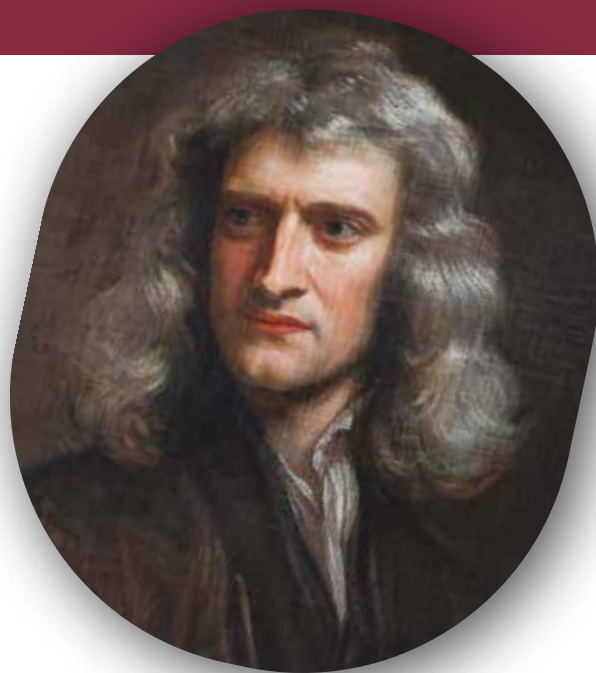
Isaac Newton (1642–1727) se narodil a vyrůstal na malé usedlosti Woolsthorpe v Lincolnském hrabství. Rané dětství v něm zanechalo několik psychologických traumat, která ovlivnila jeho povahu. Jeho ovdovělá matka, ke které se upínal (Newton se narodil tři měsíce po smrti svého otce), se brzy podruhé vdala, přestěhovala se za novým manželem a malého chlapce nechala v péči babičky. Ve venkovské škole byl slabý a často nemocný Isaac vystaven ústrkům a ponižování od spolužáků, uzavíral se do sebe a vytvořil si odstup od svých vrstevníků. Rozhodně neprojevoval známky velkého nadání; uvádí se jen, že byl zručný, vyráběl si různé vodní a větrné mlýnky, sluneční hodiny a hrál si se skleněnými čočkami.

V roce 1654 přešel Newton na střední školu v nedalekém městečku Grantham. Postupně začal studovat matematiku a filozofii a poznal nutnost ovládnout klasické jazyky. Po ukončení střední školy pokračoval dál na Trinity College v Cambridge. Byl zde v podřízeném postavení chudšího studenta, který si přivydělával úsluhami bohatším. Původně studoval práva, ale zaujala ho díla Eukleidova, Descartova, Galileova, Keplerova, Gassendiho, Boylova a další, začal je kriticky komentovat a formulovat vlastní přírodní filozofické úvahy. V poměrně pozdním věku více než dvacet let se Newton začal seznamovat s krásou geometrie, trigonometrie, analytické geometrie a také s Wallisovou metodou nekonečných veličin a začal hledat vlastní řešení problémů, které ho zaujaly.

Začátkem roku 1665 Newton ještě stačil obhájit hodnotu bakaláře. V následujících dvou letech se totiž v Anglii rozšířila morová epidemie, cambridgeští studenti dostali „morové prázdniny“ a Newton se na tu dobu vrátil do svého rodného Woolsthorpu. Toto dvouleté období (1665–1666) je jedním z nejpodivuhodnějších v Newtonově životě a v dějinách fyziky vůbec. Mladý, ještě ne 25letý bakalář v době prázdninového odpočinku v lůně přírody, bez přístupu ke knihám, vytvořil diferenciální a integrální počet, objevil zákon gravitace a přijde na to, že bílé světlo je složené z barevného spektra. Přitom jakoby mimochodem vynalezne a zkonstruuje zrcadlový dalekohled a je za to zvolen za člena Královské společnosti. Z tohoto období pramení i notoricky známá historka o Newtonovi, který na zahradě ve Woolsthorpu pozoroval jablka padající ze stromu (podle Eulera mu spadlo přímo na hlavu), což ho inspirovalo k objevu všeobecné přitažlivosti.

S novými gravitačními i optickými myšlenkami se Newton vrátil z Woolsthorpu zpět do Cambridge, kde se ucházel o místo vědeckého pracovníka. V říjnu místo získal a pracoval jako pomocná vědecká síla. Po 7. červenci 1668, kdy získal titul Master of Arts, získal místo profesora matematiky na Trinity College. Byl zde profesorem celkem 30 let. Dodnes je velká čest stát se profesorem této katedry. Jedním z jeho nástupců byl i Stephen Hawking.

Na počátku svého profesorského působení v Cambridge byl Newton zaujat optikou. Po celé mládí sbíral a konstruoval optické přístroje, brousil čočky a zrcadla a snažil se odstraňovat jejich optické vady. Jeho zrcadlový dalekohled se výborně osvědčil v astronomii a je dodnes mnohostranně využíván. Newton vydal souhrnné výsledky své práce z optiky až na nátlak svých přátel. Jeho *Optika čili Traktát o odrazech, lomech, ohybech a barvách světla* byla vydána roku 1704 a je napsána v angličtině, aby byla přístupná lidem. Tato práce se

stala světoznámou až po Clarkově překladu do latiny a v průběhu 18. století byla vydána alespoň jedenáctkrát.

I přes tyto úspěchy se nejznámější Newtonovo dílo týká jiného oboru fyziky – mechaniky, vzájemného působení těles. S příchodem Koperníkovy a Keplerovy teorie už Aristotelovo učení nestačilo. Z počátku fyzikové řešili zvlášť nebeskou mechaniku a pozemskou mechaniku. Až Newton obě spojil do společné teorie gravitace (Newtonův gravitační zákon).

Jeho nejznámější a nejvýznamnější vědecké dílo – třídílný spis *Matematické základy přírodní filozofie* – vyšlo poprvé v Londýně roku 1687 nákladem asi 300 exemplářů.

V matematice položil základy diferenciálního a integrálního počtu (tzv. kalkulus) a také základy diferenciálních rovnic. Nalezl metodu pro numerické řešení nelineárních algebraických rovnic (tzv. Newtonovu metodu).

Newton během svého života prožíval také silná vyčerpání, která se mu vracela. V letech 1691–1693 u něj propukla hluboká duševní krize, úplné zhroucení provázené záchvaty maniodepresivní psychózy. Historikové uvažují o bezprostředních příčinách této krize a vedle pracovního vyčerpání a nedostatku spánku se jich nabízí celá řada – úmrtí matky před jeho očima roku 1689, požár jeho pracovny v Cambridge v zimě 1691, kdy mu shořely důležité rukopisy, otrava rtutí nebo citová krize.

Nakonec se však Newton z krize dostal a jeho další život ovlivnil bývalý žák a mladší kolega z Cambridge, aristokrat Charles Montague, který získal titul lorda z Halifaxu a zastával vlivné státní funkce včetně ministra financí. Halifax opatřil Newtonovi výnosné místo správce a později ředitele královské mincovny. Tuto funkci plnil Newton se svědomitostí a pečlivostí sobě vlastní a zasloužil se o nápravu anglického mincovního systému. Kromě toho se Newton stal v roce 1703 prezidentem Královské společnosti a v roce 1706 byl královnou Annou při návštěvě Cambridge povýšen do rytířského stavu.

Isaac Newton zemřel 20. března 1727 a byl pohřben v katedrále Westminsterského opatství.

/zdroje: internet, Wikipedia, I. Štoll – *Dějiny fyziky*/

AD
foto Google

OKÉNKO DO KNIHOVNY

Michael Finkel: *Poustevník*

Mnoho lidí chce utéct z civilizace. Jen málokomu se to ale povede...

Pravdivý příběh muže, který dobrovolně odešel žít do divočiny. Inteligentnímu a plachému Christopheru Knightovi z Massachusetts je 20 let, když se v roce 1986 rozhodne pro skutečně zásadní životní krok – ze své vlastní vůle zmizí v hlavních lesích.

Když ho o skoro třicet let později zatknou kvůli krádeži jídla, zjistí, že za celou tu dobu prakticky nepromluvil s jinou lidskou bytostí. Bez ohledu na mnohé kruté rozmary počasí bydlel celoročně pouze ve stanu a byl nucen vyvinout způsoby pro uchovávání jídla, vody a tepla, aby nezmrzl.

Některé věci získával díky vloupáním do cizích chat. Ačkoli nikdy nikomu neodcizil žádné cennosti, místní komunita svými činy dlouhodobě děsí. Proč vlastně odešel do divočiny? Co tam hledal, co se naučil a jak teď bude žít dál?

Portrét „posledního opravdového poustevníka“ zmapoval na základě detailních rozhovorů přímo s Knightem autor bestsellerů Michael Finkel.

Vítání občánků

*Obecní úřad Líbeznice oznamuje,
že vítání nových občánků
do naší obce proběhne
v sobotu dne 22. listopadu 2025
v základní škole v Líbeznicích
(Rondel čp. 967).*

*Pozvánky budou
rodičům s konkrétním časem konání
rozesílány během října.*

Matrikářky OÚ Líbeznice

BRITÁNIE ROKY OBJEVŮ

S PhDr. Tomášem Černohousem, Ph.D. procestujeme ostrovní království křížem krážem, budeme objevovat divoká mořská pobřeží, hory i nížiny, malebný venkov i šlechtická panství a navštívíme řadu měst, včetně Cambridge, Oxfordu, Yorku, Liverpoolu a samozřejmě i Londýna

PONDĚLÍ 6. října 2025 od 19 hodin
hala NA CHRUPAVCE
žlutá skautská klubovna

/Knihovna Líbeznice

OBEC BARÁČNÍKŮ LÍBEZNICE VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

Podzimní ZÁBAVU

18.10. 2025 | 20.00 HODIN
ŽLUTÁ KARTA

**K Tanci a POSLECHU ZAHRAJE
 JAN HOVORKA**

**MŮŽETE SE TĚŠIT NA BOHATOU
 TOMBOLU**

Zahrádkáři Líbeznice Vás zvou na

ZAHRÁDKAŘSKOU ZÁBAVU

*v sobotu 15.11.
od 20:00 hod*

ve Žluté kartě

hraje kapela
BLACK & WHITE

vstupné dobrovolné **bohatá tombola**

Atletika Líbeznice všechny srdečně zve na

8. ročník

Podzimního běhu na Duhovce pro děti i dospělé

Určeno jak pro dětské závodníky narozené v letech 2008–2020, tak pro dospívající či dospělé závodníky narozené v letech 2007 a dříve

Kdy: sobota 8. listopadu 2025 od 10.30 hodin

Kde: Venkovní areál základní školy Líbeznice a atletický ovál Duhovka, Měšická 322, Líbeznice

Trasy: od 250 m do 1 500 m, členitý terén (tráva, tartan, štěrk)

PŘIHLÁŠKY:

On-line do pátku 7. listopadu 2025 do 15.00 hod
 Více informací a přímý odkaz na přihlášení na www.atletika-libeznice.cz a FB oddilu.

Přihlášení dětských kategorií na místě bohužel není možné, je nutné se nejpozději 30 minut před startem kategorie registrovat a vyzvednout startovní číslo.

Dospělé kategorie je možné registrovat i na místě.

Zahradkáři Líbeznice vyhláší

HALLOWEENSKÁ SOUTĚŽ

Kategorie:

- I. NEJHEZČÍ HALLOWEENSKÁ DYŇE
- II. NEJKRÁSNEJŠÍ HALLOWEENSKÁ MASKA
- III. NEJORIGINALNĚJŠÍ HALLOWEENSKÁ VÝZDOBA

Fotografie zasílejte do soutěže na adresu:
zahradkarilibe@gmail.com do 15.11.2025 23:59 hod

Podmínky soutěže:
Do soutěže bude zařazen max 1 snímek v každé kategorii od jednoho autora.
Fotografie budou zveřejněny 16.11.2025 na FB zahradkarilibe, hlasovat se může do 30.11.2025 23:59.
Tři fotografie s největším počtem "Líků" odměníme cenami.
U zprávy si nastavte vyžádání odpovědi pro kontrolu doručení, maximální velikost souboru = 6 MB
fotografie označte autorem svým jménem, adresou a kategorií.

Zasláním fotografie do soutěže dáváte souhlas s jejím nekomerčním využitím a zveřejněním na soc. sítích
Zahradkářů Líbeznice. Více info na: www.zahradkarilibe.cz

Zahradkáři Líbeznice pořádají
jednodenní výlet za nákupy

25.10.2025

DO
KUDOWA ZDRÓJ

Odjezdy autobusu:

- 5:35 zastávka Bášť
- 5:40 OU Líbeznice
- 5:45 zastávka Měšice

Objednávka zájezdu
📞 Eva Durčová 736 430 425
email: zahradkarilibe@gmail.com

Cena
400 Kč
osoba

ENFUSION

KICKBOXING - KI RULES

18/10/2025 | PRAHA

FORUM KARLÍN

FITNESS S OLGOU ŠÍPKOVOU

Na Chrupavce
Líbeznice
8.11.2025

Více informací:
www.libeznickykolobeh.cz

TN INTERIER SPOL. S R.O.

KUCHYŇSKÉ STUDIO V BAŠTI

Plánujete novou kuchyni? Využijte naši speciální nabídku – ke každé kuchyňské lince získáte dřez nebo set dřezu s baterií zdarma.

+420 222 265 360
www.tninterier.cz
Bašt 1088, 250 85 Bašt

RE/MAX
Alfa

Jsem realitní makléřka.

+420 724 820 220
denisa.grigorik@re-max.cz

DENISA GRIGORIK

Spolupráce se mnou znamená
minimální starosti s prodejem pro Vás.

**Zahajujeme nové kurzy
v Líbeznicích.**

**Pro dospělé
Pro děti**

**Přihlaste se na ukázkovou hodinu
ZDARMA.**

WWW.ZIVAANGLICTINA.CZ

info.zivaanglictina@gmail.com

Tel.: 605 579 838

ODVOZ STARÉHO NÁBYTKU NA SKLÁDKU!

vyklízíme: sklepy, byty, pozůstalosti, zahrady atd.

Naložíme a odvezeme nepotřebné věci

za rozumnou cenu.

STĚHOVÁNÍ

Tel.: 773 484 056

**Realitní makléř
č.1 v okrese**

Praha - východ

Uvažujete o prodeji nebo pronájmu vaší nemovitosti?

Chcete znát cenu vaší nemovitosti?

Neváhejte mě kontaktovat a domluvit si nezávaznou schůzku nebo odhad ceny.

Bydlím tu s vámi a jsem tu pro vás.

Daniel Skružný

604 999 909

RE/MAX
G8 Reality

Úpravy a rozbor
vody pro domácnost
a průmysl

Culligan

WATEX
úprava vody

**MĚJTE ČISTOU VODU
S DOPRAVOU ZDARMA
PO CELÉ ČR**

Při poptávce montáže produktů
s cenou nad 18 000 Kč zadejte
do poznámky kód DZT25

„Problémy s tvrdou vodou za mě spolehlivě vyřešil Watex.“
Pavel Zedníček

Tomáš Holý
Obchodní manažer

+420 608 233 391

obchod@watex.cz

www.watex.cz

HLEDÁME SKLADNÍKY PRO DC KLECANY

- průměrný výdělek ve výši 45 000 Kč včetně stravného, bonusu a příplatků
- svozový autobus nebo příspěvek na dopravu až 650 Kč měsíčně
- příplatky za víkendové směny 20 %
- dvousměnný či třisměnný provoz

DĚLEJTE PRÁCI, KTERÁ DÁVÁ SMYSL

+420 720 058 369, www.albert.cz/kariera

PRÉMIOVÉ REALITNÍ SLUŽBY NOVĚ TAKÉ V LÍBEZNICI A OKOLÍ

Plánujete prodej, pronájem nebo koupi bytu či domu?

Prodáváte nebo kupujete stavební pozemek?

Potřebujete poradit s novým bydlením?

Domluvte si nezávaznou schůzku s makléřkou Lucií Mitařovou a poznejte skutečně osobní prémiový servis v oblasti realitních služeb. Dlouhodobě žije v této lokalitě, dokonale zná místní prostředí, jeho specifika i přidanou hodnotu.

LUCIE MITAŘOVÁ

Real Estate Consultant
luciem@philip-frank.com
+420 702 121 938
philip-frank.com

**PHILIP
&
FRANK**

Leading
REAL ESTATE COMPANIES
IN THE WORLD

LP LUXURY
PORTFOLIO
INTERNATIONAL

ZÍSKEJTE DRUHÝ IMPLANTÁT S 50% SLEVOU!

*Sleva se vztahuje na implantáty NeoBiotech a Osstem.

POBOČKY V OKOLÍ:

- Letňany
- Vysočany
- Prosek
- Holešovice
- Horní Počernice

IMPLANTÁTY, KTERÉ VYDRŽÍ CELÝ ŽIVOT!

 222 222 230

Smile Centrum

stomatologie

WWW.SMILECENTRUM.CZ

STATEK LÍBEZNICE *místo pro celou rodinu...*

Bistro

Pestré snídaně, domácí zákusky a moderní česká kuchyně inspirovaná Francií a Itálií.
www.stateklibeznice.cz
 po - pa 8 - 21
 so 9 - 21, ne 9 - 16

Naše Toustárna

Malá pekárna plná čerstvých, voňavých a křupavých dobrot. Pečeme s láskou k tradičnímu pekařskému řemeslu.
www.nasetoustarna.cz
 po - pa 7 - 17

Fotoateliér

Těhotenské, newborn, rodinné i narozeninové focení. Zachyťím vaše nejkrásnější okamžiky s láskou a citem.
www.veronikahosek.cz
 Dle domluvy

Cestovní Agentura

CA ASJA - Pestrá nabídka pobytových i poznávacích zájezdů do celého světa. Zajišťujeme klientům pohodlí a zážitky na míru.
 Telefon 604 161 914
 Dle domluvy

Beauty Salon

Profesionální kadernické služby, prodlužování vlasů, kosmetika, manikúra, pedikúra, lash lifting, laminace obočí.
www.navlaskulibeznice.cz
 po - pa 9 - 19 / Dle domluvy

Statek Líbeznice je klidné místo kousek od ruchu všedních dnů. Příjemná atmosféra, která láká k zastavení – ať už na dobré jídlo, chvíli péče nebo společný čas s blízkými. Prostor, který si užije celá rodina.

STATEK LÍBEZNICE
 DRUŽTEVNÍ 32, LÍBEZNICE

KALENDÁŘ AKCÍ 2025 / 2026

18. 10. Podzimní zábava baráčníků – Bistro Žlutá karta

8. 11. Fitness den s Olgou Šípkovou – Sportovní hala Na Chrupavce

8. 11. Podzimní běh na Duhovce – Sportovní areál Duhovka

15. 11. Zahrádkářská zábava – Bistro Žlutá karta

22. 11. Zahajovací ples – Sportovní hala Na Chrupavce

30. 11. Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina

5. 12. Pekelná hasičárna – Hasičská zbrojnice

6. 12. Vánoční večerní běh

7. 12. Líbeznické adventní trhy – Sportovní hala Na Chrupavce

21. 12. Vánoční turnaj v kopané – Sportovní hala Na Chrupavce

2026

17. 1. Líbeznický ples